

॥ २७ ॥ रथेषुभिः अदूरस्थायिभिर्बाणैः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥
 अमर्षितस्तुहार्दिक्यः प्रविष्टेष्वेतवाहने ॥ विधुन्वन्सशरंचापंपांचाल्याभ्यां समागतः ॥ २७ ॥ चक्ररक्षौ तु पांचाल्यावर्जुनस्य पदानुगौ ॥ पर्यवारयदायांतौ कृत
 वर्मारथेषुभिः ॥ २८ ॥ तावविध्यत्ततोभोजः कृतवर्मा शितैः शरैः ॥ त्रिभिरेव युधामन्युंचतुर्भिश्चोत्तमौजसं ॥ २९ ॥ तावप्येनं विविधतुर्दशभिर्दशभिः शरैः ॥
 त्रिभिरेव युधामन्युरुत्तमौजास्त्रिभिस्तथा ॥ ३० ॥ संचिच्छिदतुरप्यस्य ध्वजं कार्मुकमेव च ॥ अथान्यद्दनुरादाय हार्दिक्यः क्रोधमूर्च्छितः ॥ ३१ ॥ कृत्वा विधनु
 पौवीरौ शरवर्षैरवाकिरत् ॥ तावत्येधनुषी सज्ये कृत्वा भोजं विजघ्नतुः ॥ ३२ ॥ तेनांतरेण बीभत्सुर्विवेशामित्रवाहिनीं ॥ नलेभाते तु तौ द्वारं वारितौ कृतवर्मणा ॥
 ॥ ३३ ॥ धार्तराष्ट्रेष्वनीकेषु यतमानौ नरर्षभौ ॥ अनीकान्यर्दयन् युद्धे त्वरितः श्वेतवाहनः ॥ ३४ ॥ नावधीत् कृतवर्माणं प्राप्तमप्यरिसूदनः ॥ तं दृष्ट्वा तु तथायांतं शू
 रोरजाश्रुतायुधः ॥ ३५ ॥ अभ्यद्रवत्सुसंकुद्धो विधुन्वानो महद्भुः ॥ सपार्थं त्रिभिरानर्छत्सप्तत्या च जनार्दनं ॥ ३६ ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन पार्थके तु मताडयत् ॥
 ततोर्जुनो न वत्यातु शराणां न तपर्वणां ॥ ३७ ॥ आजघान भृशं क्रुद्धस्तोत्रैरिव महाद्विपं ॥ सतन्ममृषे राजन्यां डवेयस्य विक्रमं ॥ ३८ ॥ अथैनं सप्तसप्तत्या नारा
 चानां समार्षयत् ॥ तस्यार्जुनो धनुश्छित्वा शरावापं निरुत्य च ॥ ३९ ॥ आजघानोरसि क्रुद्धः सप्तभिर्न तपर्वभिः ॥ अथान्यद्दनुरादाय सराजा क्रोधमूर्च्छितः
 ॥ ४० ॥ वासविं न वभिर्बाणैर्बाह्वोरुरसि चार्पयत् ॥ ततोर्जुनः स्मयन्नेव श्रुतायुधमरिंदमः ॥ ४१ ॥ शरैरनेकसाहसैः पीडयामास भारत ॥ अश्वंश्चास्यावधी
 तूर्णसारथिंच महारथः ॥ ४२ ॥ विव्याध चैनं सप्तत्या नाराचानां महाबलः ॥ हताश्वं रथमुत्सृज्य सतुराजाश्रुतायुधः ॥ ४३ ॥ अभ्यद्रवद्रणे पार्थं गदामुद्यम्य वीर्यवा
 न् ॥ वरुणस्यात्मजो वीरः सतुराजाश्रुतायुधः ॥ ४४ ॥ पर्णाशा जननीयस्य शीततोयामहानदी ॥ तस्य माता ब्रवीद्राजन्वरुणं पुत्रकारणात् ॥ ४५ ॥ अवध्यो
 यं भवेत्लोकेश त्रूणां तनयो मम ॥ वरुणस्त्वब्रवीत्प्रीतो ददाम्यस्मै वरं हितं ॥ ४६ ॥ दिव्यमखं सुतस्तेऽयं येनावध्यो भविष्यति ॥ नास्ति चाप्यमरत्वं वै मनुष्यस्य
 कथंचन ॥ ४७ ॥ सर्वेणावश्यमर्तव्यं जातेन सरितां वरे ॥ दुर्धर्षस्त्वेष शत्रूणां रणेषु भविता सदा ॥ ४८ ॥ अखस्यास्य प्रभावो द्वैव्येतुते मानसो ज्वरः ॥ इत्युक्त्वा व
 रुणः प्रादाद्गदां मंत्रपुरस्कृतां ॥ ४९ ॥ यामासाद्य दुराधर्षः सर्वलोके श्रुतायुधः ॥ उवाच चैनं भगवान्पुनरेव जलेश्वरः ॥ ५० ॥ अयुध्यति न मोक्तव्या सा त्वय्येव
 पतेदिति ॥ हन्यादेषा प्रतीपं हि प्रयोक्तारमपि प्रभो ॥ ५१ ॥